

De visiones y presencias

Rashi

(2) בקרית ארבע. על שם ארבעה ענקים שהיו שם, אחימן ששי ותלמי ואביהם (ב"ר נח:ד). דבר אחר, על שם ארבעה זוגות שנקברו שם איש ואשתו, אדם וחוה, אברהם ושרה, יצחק ורבקה, יעקב ולאה (סוטה יג ע"ב; פדר"א פ"כ): ויבא אברהם. מבאר שבע: לספוד לשרה ולבכתה. ונסמכה מיתת שרה לעקדת יצחק, לפי שעל ידי בשורת העקדה שנודמו בנה לשחיטה וכמעט שלא נשחט, פרחח נשמטה ממנה ומתה (תנחומא סוף וירא; פדר"א פל"ב): (4) גר ותושב אנכי עמכם. גר מארץ אחרת ונתישבתי עמכם. ומדרש אגדה, אם תרצו הריני גר, ואם לאו אהיה תושב ואטלנה מן הדיון, שאמר לי הקדוש ברוך הוא "לזרעך אתן את הארץ הזאת" (לעיל יב:ז; בבר נח:ו): אחזת קבר. אחזת קרקע לבית הקברות: (9) בכסף מלא. שלם, [ס"א אשלם] כל שויה, וכן דוד אמר לארונה "בכסף מלא" (דברי הימים א' כא:כד): (10) ועפרון ישב. פתיב חסר, אותו היום מנוהו שוטר עליהם, מפני חשיבותו של אברהם שהיה צריך לו עלה לגדלה (ב"ר נח:ז): לכל באי שער עירו. שפלו בטלו ממלאכתו ובאו לגמול חסד לשרה (שם): (13) אך אם אתה לו שמעני. אתה אומר לי לשמוע לך ולקח בחנם, אני אי אפשי בקך, "אך אם אתה לו שמעני" הלואי ותשמעני: (16) ביני ובינך. בין שני אוהבים כמונו מה היא חשיבה לכלום, אלא הנח את המכר "ואת מתך קבור":

Rambán

גר ותושב אנכי עמכם. היה המנהג להיות להם בתי קברות, איש לבית אבותיו, ושדה קבורה אחד יקברו בו כל הגרים. והנה אברהם אמר אל בני חת, אני גר מארץ אחרת ולא הנחלתי מאבותי בית הקברות בארץ הזאת, והנה עתה אני תושב עמכם, כי חפצתי לשבת בארץ הזאת, ולכן תנו קבר להיות לי לאחזת עולם כאחד מכם, ומפני שאמר "תנו", חשבו שבקש אותה מהם במתנה, וענו אותו אינך נחשב בעינינו כגר ותושב, אבל אתה מלך, המליכך האלהים עלינו ואנחנו ואדמתנו עבדים לך, תקח כל בית הקברות שתחפוץ בו וקבור מתך שם, ויהיה לך לאחזת קבר לעולם, כי איש ממנו לא ימנעוהו ממתך:

Bereshit 23.1-16

1 ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה: 2 ותמת שרה בקרית ארבע הוא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספוד לשרה ולבכתה: 3 ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר: 4 גרותו ושב אנכי עמכם תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה מתי מלפני: 5 ויענו בני חת את אברהם לאמר לו: 6 שמענו | אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את מתך איש ממנו את קברו לא יכלה ממך מקבר מתך: 7 ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת: 8 וידבר אתם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר: 9 ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתנה לי בתוככם לאחזת קבר: 10 ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם באזני בני חת לכל באי שער עירו לאמר: 11 לא אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך: 12 וישתחו אברהם לפני עם הארץ: 13 וידבר אל עפרון באזני עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי בך השדה קח ממני ואקברה את מתי שמה: 14 ויען עפרון את אברהם לאמר לו: 15 אדני שמעני ארץ ארבע מאת שקל כסף ביני ובינך מה הוא ואת מתך קבר: 16 וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באזני בני חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר:

Traducción Rabino Marcos Ederý z"l

1. Fueron los días de Saráh: cien años y veinte años y siete años; los años de la vida de Saráh. 2. Murió Saráh en Kiriát Arbáh - ahora Hebrón - en la tierra de Quenahan; vino Abraham para endechar a Sarah y a llorarla. 3. Levantóse Abraham de ante su difunto y habló a los hijos de Het, diciendo: 4. Forastero - residente entre vosotros - soy, cededme una posesión para sepultura - entre vosotros - para que entierre mi difunto que está ante mí. 5. Respondieron los hijos de Het a Abraham diciéndole: '6. Escúchanos, señor mío, elevado¹ ante Elohim eres tú en medio de nosotros, en la más escogida de nuestras tumbas sepulta a tu difunto. Ninguno de nosotros habrá de negarte su tumba para inhumar a tu difunto. 7. Levantóse Abraham y se prosternó ante el pueblo de la comarca-los hijos de Het. 8. Y les habló diciendo: Si está en vuestra voluntad el sepultar mi difunto de ante mí - escuchadme y rogad por mí ante Hefrón - hijo de Tsohar. 9. Para que me ceda la cueva de Majpeláh - que le pertenece situada en el extremo de su campo, en su pleno valor en plata, que me la ceda - ante vosotros - como posesión para sepultura. 10. Pero Hefrón estaba entre los hijos de Het y entonces respondió Hefrón el Hittita a Abraham ante el auditorio - los hijos de Het - y todos los vinientes a la audiencia de su ciudad, diciendo: 11. No, mi señor, ¡Escúchame! el campo te lo cedo y la cueva situada en él a tí te la cedo. En presencia de los hijos de mi pueblo; sepulta. a tu difunto. 12. Prosternóse Abraham ante el pueblo de la comarca. 13. Y habló a Hefrón ante el auditorio - el pueblo de la comarca - diciendo: ¡Empero, si tú quisieras escucharme! Yo, ofrezco el valor del campo; acéptalo de mí, para que entierre a mi difunto allí. 14. Respondió Hefrón a Abraham diciéndole: 15. Señor mío, escúchame: Una tierra de cuatrocientos shekalim de Plata - entre mí y tí- es? ¡Sepulta, pues, a tu difunto! 16. Accedió Abraham a Hefrón y pesó Abraham para Hefrón la plata - a que se había referido ante el auditorio, los hijos de Het, cuatrocientos shekalim de plata', de circulación de entre mercaderes.